

سیدی که هادی بود و نور می بخشید

حسینی که بشوی، شهادت
خود برایت هل من ناصر
می خواند، آن گونه که تو را
به کربلا برساند، کربلایی که
در اعتقاد ما به وسعت همه
زمین است و هر از گاه در
گوشه ای از آن جلوه گری
می کند، چنان که این بار، هل
من ناصر سید محمد هادی
نوربخش را از ایران به هرات
کشاند، تا تفسیر شهادت
شود در شرح او قلم ها چنین
نوشته اند؛

باری، سید در افغانستان به
شهادت رسید، تا ثابت کند.
حسینی که باشی، کربلا خود
به رویت آغوش می گشاید...

مرداد ماه سال ۱۳۵۹ به عضویت سپاه پاسداران
بیرجند درآمد و تمام قد در جبهه انقلاب قامت
افراشت. در آخرین مأموریت خویش که برای
بررسی و تهیه اطلاعات به افغانستان رفته بود پس
از چند روز تلاش در جبهه «شین دند» و «انار
دره» در حین عبور از معبر کوهستانی با انفجار
مین در روز ۱۳۵۹/۱۱/۱۲ به درجه رفیع شهادت
نایل آمد.

«خواهش می کنم سنگر را رها نکنید و اخلاق
اسلامی را رعایت کنید. او از تمامی خانواده اش
تقاضای عفو و بخشش می کند و تاکید می کند که
برایش گریه نکنند و مجلس نگیرند.»

توانست ضمن مبارزه های شبانه روزی سال آخر را
با موفقیت و معدل بالا قبول شود. بعد از پیروزی
انقلاب در ستاد کمک رسانی به مستضعفین فعالیت
مستمر داشت و با یاران خود مواد غذایی را به در
خانه های آنان می برد. وقتی از این کار باز می گشت
اشک در چشمانش حلقه می زد وقتی از او علتش
را جویا می شدند می گفت: با این فقر و تنگدستی
مردم ما هرچه تلاش می کنیم باز کم است، باز
بدهکار مردمیم باز ... سید در کنکور شرکت کرد و
در اولین انتخابش مهندسی صنایع دانشگاه صنعتی
شریف تهران پذیرفته شد و در اول مهر سال ۱۳۵۸
شروع به تحصیل کرد اما با تعطیلی دانشگاه در اول

رزمنده ایرانی که در افغانستان شهید شده

شهید سید محمد هادی نوربخش

محل تولد: بیرجند ایران

محل شهادت: هرات افغانستان

تاریخ شهادت: ۱۳۵۹، ۱۱، ۱۲

سید محمد هادی نوربخش، فرزند حمزه در بیست
و سوم خرداد ماه سال ۱۳۴۰ در شهرستان بیرجند
به دنیا آمد. در برخورد با والدینش بسیار مودب
بود، بیشتر به مطالعه کتاب های علمی و مذهبی
می پرداخت. در امور منزل کمک می کرد، در پخش
اعلامیه های حضرت امام در بین مردم نقش به
سزایی داشت او که از استعداد بالایی برخوردار بود